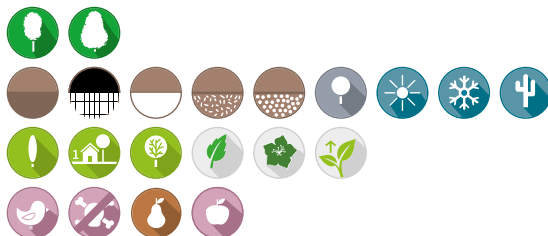

Morus alba 'Pyramidalis'

Wysokość	10 - 16 m
Szerokość	7-12m
Korona	columnar, sometimes with a few branches bent outwards, half-open crown
Kora i gałęzie	light grey, bark has regular grooves
Liście	ovoid to heart-shaped, bright green, 8 - 15 cm
Kwiaty	X, unremarkable pendulous catkins, green, May/June
Owoce	white, 1 - 2 cm in size, edible fruits
Kolce/ciernie	None
Toksyczność	Zwykle nie jest toksyczne dla ludzi, większych psów czy zwierząt hodowlanych.
Rodzaj gleby	light, well-drained soil, preferably calcareous
Wilgotność podłoża	Dobrze znosi suche podłoże
Wymagania stanowiskowe	Nie toleruje utwardzonej nawierzchni
odporność na mróz	5a (-28,8 do -26,1 °C)
Odporność na wiatr	moderate
Odporność na inne	odporny na mróz (strefa mrozoodporności 1-6)
Drzewo wybierane przez faunę	odporny na mróz (strefa mrozoodporności 1-6), drzewo będące źródłem pokarmu dla ptaków
Zastosowanie	aleje i szerokie ulice, małe ogrody
Shape	drzewo wysokopienne, drzewo z nisko osadzoną koroną
Pochodzenie	France, 1855

Ta odmiana morwy białej wyróżnia się kolumnowym pokrojem wzrostu. 'Pyramidalis' stała się w ten sposób często wykorzystywanym drzewem soliterowym. Korona jest otwarta, a gałęzie rosną mniej lub bardziej gęsto ku górze. Czasami niektóre gałęzie wyginają się na zewnątrz. Ostatecznie może osiągnąć szerokość około 3,5 m. Liście o nieregularnym kształcie mogą dorastać do około 15 cm długości. Młode liście są klapowane, starsze często mają gładkie krawędzie. Są błyszczące, jasnozielone i szorstkie w dotyku. To wyłącznie jednopienne drzewo wytwarza niepozorne kwiaty żeńskie. Małe, białe, jadalne owoce przypominają nieco maliny i mają lekko słodki smak. Stanowisko słoneczne, ciepłe i osłonięte. Młode nasadzenia są wrażliwe na mróz. Lubi wapń i rośnie na ubogich glebach.